

IN DE SPIEGEL

Elke week houden we een regio- of stads-
genoot een spiegel voor. Wat ziet hij of zij?
Bevalt het spiegelbeeld?

Taeke en Aleid de Jong

BERT VAN DEN HOOGEN

'Het blijft een ontdekkingsreis'

Vandaag geeft de spiegel een beeld van kunstenaars Aleid Abels-De Jong en Taeke de Jong. Broer en zus hebben deze periode een gezamenlijke expositie in het Stedelijk Museum Vianen. Via de spiegel vertellen ze over de eenvoud van de polder, hun ontwikkeling als kunstenaars en de drang om kunst te maken.

Wat zag u toen u in de spiegel keek?

Aleid: „Mijn ogen. Er zit leven in die ogen, want ik wil nog van alles doen en ontdekken en dat houdt niet op.”

Taeke: „Iemand die ouder wordt, maar ik wil nog zoveel. Ik heb al veel gedaan en heb de behoefte om daar een vervolg aan te geven.”

Wat zag u aan elkaar?

Aleid: „Taeke is mijn vroegere speelmaatje, met veel humor die ik goed begrijp. Hij heeft ook hetzelfde enthousiasme voor het vak.”
Taeke: „Er is een klik op het gebied van ons karakter.”

Waarom komt uw werk met elkaar overeen?

Taeke: „We hebben allebei oog voor detail. En er zit een gulheid in ons werk. Bij portretten bijvoorbeeld is de achtergrond net zo belangrijk. Je moet overal op het schilderij iets kunnen zien. Je moet niet snel uitgekeken zijn, maar het is ook niet te druk.”

Aleid: „Ik ben inderdaad nog lang niet klaar als ik alleen de persoon heb geschilderd. We zijn allebei secuur, maar wel met een losse toets. Als ik een schilderij zie zonder die losheid geeft dat mij een ongemakkelijk gevoel.”

Komt u uit een kunstenaarsfamilie?

Aleid: „We komen uit een gezin met zeven kinderen. Iedereen heeft wel een talent, maar wij springen daar bovenuit en zijn er professioneel mee bezig.”

Taeke: „Toch was het niet makkelijk om de richting van de kunst te kiezen. Mijn vader wilde eerst niet dat we de kunst in gingen, omdat dat niet een echt vak was waar je een bestaan mee kon opbouwen. Pas toen ik een jaar liet zien dat het wel goed ging, stond hij er ook achter.” Aleid: „Maar mijn moeder steunde ons weer wel. Zij was ook iemand die heeft moeten vechten om haar eigen richting te kunnen kiezen, dus die begreep ons ook beter. Zij vond dat ik mijn hart moest kunnen volgen.”

Taeke de Jong

'We hebben allebei oog voor detail. En er zit gulheid in ons werk.'

Taeke en zus Aleid hebben hetzelfde enthousiasme voor het vak. FOTO PIM MUL

Wat maakt u tot echte kunstenaars?

Aleid: „Ik hoorde eens iemand zeggen dat men werkt om een inkomen te vergaren. Zo denken wij helemaal niet. Je doet het omdat daar je hart ligt. Als ik geen kunst zou kunnen maken, word ik ongelukkig. Het bezig zijn met schilderen geeft me een prettig gevoel. Als het klaar is, ben ik voldaan en zijn er al weer nieuwe ideeën om mee aan de gang te gaan.”
Taeke: „Je hebt twee soorten kunstenaars. De een zoekt de drukte en gezelschap op om indrukken op te doen. De ander sluit zich juist zoveel mogelijk daarvan af om de indrukken bij zichzelf te zoeken. Wij horen tot de laatste soort. Je moet het zelf doen. Een ander kan je niet helpen, want het is jouw werk. In die zin is kunstenaar zijn een eenzaam bestaan.”

Hoe doorbreekt u dat?

Taeke: „Door te exposeren. Als

kunstenaar heb je de behoefte om je werk te laten zien. Het is voor je bestaan ook belangrijk dat je zo iets verkoopt, maar het is ook het moment de mensen te ontmoeten die iets van je werk vinden.”
Aleid: „Ik houd van mensen om mij heen. Daarom geef ik zo graag les.”

U bent in Kamerik opgegroeid en zegt dat die omgeving u zo inspireert. Wat is er kunstzinnig aan het landschap van het Groene Hart?

Taeke: „Het was maar een klein dorp waar voor een kind niet zo veel gebeurde. Er was verveling, maar tegelijk raakte ik wel geïnteresseerd in die polder. Doordat er zo weinig aan indrukken in het landschap zijn, leer je daar beter naar te kijken. In plaats van de drukte van een stad op te zoeken, hebben wij ons verdiept in die eenvoud.”

Aleid: „Wij hebben leren observe-

ren. Ik weet nog hoe vaak we gewoon aan de waterkant zaten en keken wat er gebeurde. Je kunt ook gaan mediteren of gaan vissen. Een vergelijkbare ervaring beleven wij tijdens het creatieve proces. Daarbij gaat het er ons niet om het precies na te schilderen, maar om te suggereren wat wij hebben gezien en gevoeld.”

Taeke: „De eenvoud heeft best wat te bieden.”

Hoe heeft u zich als kunstenaar ontwikkeld?

Taeke: „Ik ben nu een completere kunstenaar doordat ik altijd iets nieuws heb geprobeerd. Als je dat niet durft, ben je geen kunstenaar. Het is als het ware dat je constant op reis wilt zijn. Een ongemerkt doe je in je leven ervaringen op die ergens weer terugkomen. Zo heb ik in mijn begintijd tekeningen gemaakt van ballet. Daardoor raakte ik geïnteresseerd in beweging. Ik wilde ervan doordrenkt worden:

Paspoort

Aleid Abels-de Jong

Geboren: 9 februari 1950 in Zegveld.

Opleiding: Hbs, Koninklijke Academie Mo A en B Tekenen, Schilderen en Kunstgeschiedenis in Den Haag.

Privé: Getrouwd, drie kinderen. Woont in Waddinxveen.

Taeke de Jong

Geboren: 28 juli 1948 in Oudenrijn.

Opleiding: Hbs, Rijksacademie Beeldende Kunst in Amsterdam.

Loopbaan: Zelfstandig kunstenaar, leraar aan amateurs.
Privé: Getrouwd, twee kinderen. Woont in Kamerik.

daar ben ik in thuis.”

Aleid: „Je bent altijd op zoek naar iets nieuws. Als je bij een bepaalde techniek of een thema blijft zitten, is het niet spannend meer.”

U heeft al enkele keren een gezamenlijke expositie gehad. Wat betekent het dat u dat als broer en zus doet?

Taeke: „De communicatie is makkelijker. Je voelt elkaar beter aan en er is vertrouwen. We gunnen elkaar ook de ruimte in de expositie, waardoor we de hoeken en gaten met elkaar goed benutten.”

Aleid: „De kwaliteit is gelijkwaardig. Er worden wel vaker verschillende kunstvormen van verschillende kunstenaars in één expositie gecombineerd, maar dat is meer om zoveel mogelijk van de ruimte te gebruiken. Het is niet altijd een goede combinatie. Onze kunstwerken versterken elkaar.”

Wat toont u tijdens de expositie in het Stedelijk Museum Vianen?

Taeke: „Ik breng oud en nieuw werk van mij bij elkaar. Dat laat zien hoe mijn weg is geweest. Bepaalde werken zou ik nu niet meer kunnen maken, maar ik kan nu weer andere dingen die ik in het begin niet kon. Zo blijkt je als mens iets te kunnen, wat je niet had verwacht. Je moet jezelf niet zo krap nemen. Je bent ruimer dan je zelf denkt.”

Aleid: „Mijn werken in Vianen zijn landschappelijk van aard en zijn gemaakt in verschillende technieken. Er zijn veel schilderijen van de omgeving van Waddinxveen en ook van Vianen, verder heb ik ook plekken geschilderd, die ik in het buitenland vond. Ik heb me daar een half jaar helemaal voor kunnen geven.

Nu kan ik dat weer afsluiten en me lekker weer met iets heel anders bezighouden. Weer op zoek naar iets nieuws. Dat is het mooiste van ons vak. Het blijft een ontdekkingsreis.”